ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1936

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 136 (186)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΑΣΤΡΟΝ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ ΑΣ ΦΩΤΙΣΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Εἴκοσι χιλιετερίδες ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐξαισίου θαύματος ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ Θεοῦ. Πόσος δρόμος διηνύθη! Εἶνε ἄρα γε καὶ ἡ πρόοδος ἀνάλογος; Ἡ ἀνθρωπότης διέγραψεν ἔκτοτε πολλοὺς ἱστορικοὺς κύκλους. Διῆλθεν ἀπὸ ἐποχὰς σκοτεινοῦ καὶ αἱματωμένου χάους. Αὐτοκρατορίαι κατεποντίσθησαν. Ἄλλαι ἀνέκυψαν εἰς τὴν θέσιν των. Ὅλοι οἱ λαοί, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο πρὸ εἴκοσι αἰώνων βυθισμένοι εἰς τὸ ἄγνωστον καὶ τὴν πρωτόγονον βαρβαρότητα, εἰσῆλθαν εἰς τὸν μεγάλον στίβον τῆς ἱστορίας. Κάμνουν μαζὶ τώρα, καὶ εἰς κλίμακα τεραστίαν, τὸ πείραμα μιᾶς νέας ζωῆς. Ἕνας φανταχτερὸς πολιτισμός, φτιαγμένος ἀπὸ ἀτμὸν καὶ ἠλεκτρισμόν, ἐδημιουργήθη.

Εἶνε αὐτὸ πρόοδος; Ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ συμφωνήσῃ. Ὁ πολιτισμός μας εἶνε τόσον ἐξωτερικός τόσον ἐπιφανειακός. Τόσον ἄγριος ἐγωϊσμὸς πυρέσσει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν! Σκληροτάτη δυστυχία μαστίζει τοὺς λαούς. Ὁ πλούσιος πίνει τὸ αἷμα τοῦ πτωχοῦ. Ἑκατομμύρια ἀνέργων κάμνουν ἀτελειώτους οὐρὰς γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί, ἐνῷ ἄλλοι ροφοῦν τὸν ἴλιγγον τῆς χλιδῆς καὶ τῆς ἐντόνου ὑπάρξεως. Ἡ οἰκουμένη φαίνεται ὡς νὰ παρεφρόνησε. Πουθενὰ μία μικρὴ θέσις, μία ἄκρη διὰ τὴν ἁπλῆν ἐκείνην καλωσύνην, τὴν τρυφερὰν πραότητα τὴν ποίησιν, ποὺ εἶνε ἡ καλυτέρα οὐσία τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πρόοδος; Ἀντιθέτως: ἐποχὴ ἀνάλογος μὲ ἐκείνην ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας, ὡς Θεὸς καὶ ὡς Προφήτης καὶ ὡς Ἐπαναστάτης, ἐνεφανίσθη ὁ Ναζωραῖος, ὁμοία μὲ τὴν βραδεῖαν ἀγωνίαν τῆς Ρώμης.

Ἐπὶ πλέον, ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆν πλανᾶται ἀπειλὴ πολέμου. Τεῖχος σιδήρου ὑψώνεται ἀπὸ παντοῦ. Ἐκεῖ κάτω, εἰς τὴν εἰδυλλιακὴν Γαλιλαίαν, τὸ ᾆσμα τῶν ποιμένων καὶ τῶν ἀγγέλλων, δὲν θὰ ἀκουσθῇ ἀτάρακτον, ἀπόψε: ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Κίναν θὰ φθάνῃ ὁ βρυχηθμὸς τοῦ πυροβόλου, ὁ ἀντίλαλος τῶν μαχῶν, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ γενικευθοῦν εἰς παγκόσμιον σύρραξιν, ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν συμφορὰν τοῦ τελευταίου πολέμου.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ἡ ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως ἔρχεται ὀλίγον ὡς εἰρωνεία πρὸς τὴν ὠμὴν καὶ αὐχμηροτάτην γύρω πραγματικότητα. Συγχρόνως ὅμως ὡς μία ὄασις. Ὡς ἕνα ὑψηλότατον καταφύγιον ἐλπίδος, ὀνείρου, ἰδανικοῦ. Ὡς μία ὑπόμνησις ἀκόμη τοῦ δρόμου εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ ἀληθινὴ εὐτυχία, καὶ ὁ πραγματικὸς πολιτισμός.

Ναί. Ἂς ὁδοιπορήσουν οἱ μάγοι μὲ τὰ θαυμαστὰ δῶρα. Ἂς λάμψῃ τὸ ἄστρον εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἂς ψάλλουν οἱ ποιμένες καὶ οἱ ἄγγελοι μὲ τὴν γλυκυτέραν των φωνήν. Καὶ ἂς κτυπήσουν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες.

Ἡ πληγωμένη, ἡ ματωμένη, ἡ πυρέσσουσα, ἡ ἔξαλλος οἰκουμένη ἔχει τόσην ἀνάγκην τῆς ἐξαισίας ὀπτασίας: ἡ ἐπέτειος τῆς Γεννήσεως, ἡ ἑορτὴ τοῦ θαύματος καὶ τοῦ ἰδεώδους, ἔρχεται ὡς παρηγορία, ὡς ἡσυχασμὸς τῶν νεύρων, ὡς ἀνανέωσις πίστεως, ὡς εὐλογία εἰρήνης.

Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως—ἐφέτος—μὴ περιορισθῇ ἡ εὐλογία εἰς ὀλίγας ἡμέρας. Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ ἄστρον ἀρχίσῃ νὰ φωτίζῃ τὰ βήματα τῆς ἀνθρωπότητος.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΟΥ κ. Ξ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Ἡ γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν διὰ τὴν Χριστιανωσύνην, ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, ὁ ὁποῖος καὶ προετοίμασε τὸ ἔργον τοῦ Θεανθρώπου διὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ὁ ὁποῖος τὸν προεῖδεν, διὰ τοῦ Σωκράτους ὁ ὁποῖος τὸν καθώρισεν, τοῦ Ἡρακλείτου ὅστις τὸν ἐφιλοσόφησεν. Ὁ Χριστιανισμὸς ἀπετέλεσεν τὴν ἠθικὴν τελείωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ἡμέρα λοιπὸν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἑορτῆς τῆς Χριστιανωσύνης ἂς ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν εὐδοκίαν καὶ τὴν εἰρήνην τῆς ὁποίας ὑπὲρ πᾶν ἄλλο Ἔθνος ἔχουσι ἀνάγκην οὗτοι σήμερον. Εἰρηνοποίησις καὶ ἀγαθὴ ἐλπὶς ἂς εἶναι ἐφεξῆς τὸ σύνθημα καὶ ψυχολογικὸν ἐλατήριον τῆς φυλῆς ἡμῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδίκησεν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τόσον ἡ τύχη, ὁ φθόνος καὶ ἡ κακοποιΐα τῶν βαρβάρων, ὅσον ἡ διαρκὴς σχεδὸν ἀπουσία τοῦ πνεύματος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἁρμονίας μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς. Διατὶ νὰ τὸ ἀποκρύπτωμεν; Ὁ Ἕλλην δύναται νὰ θυσιάσῃ πᾶσαν μεγάλην καὶ γενικὴν ἠθικὴν καὶ ἐθνικὴν σκοπιμότητα διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὸ ἀτομικὸν Ἐγώ του ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀπόψεως. Ἐπέσαμε «μεγάλοι μεγαλωστ» κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους τῶν ἐθνικῶν ἀναδημιουργιῶν καὶ ἀποκαταστάσεων, μόνον καὶ μόνον, διότι τὸ στοιχεῖον τῆς τυφλῆς ἐγωϊστικότητος εἶχε κατακυριεύσει καὶ αὐτοὺς τοὺς κυρίους ὑπευθύνους καὶ κατορθώσαμεν, διὰ τῆς ἀπαισίας ταύτης ἐλαττωματικότητος ἡμῶν, νὰ ἐξαντλήσωμεν τὸ ἥμισυ τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἱκανοτήτων ἡμῶν, διὰ νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ κληρονομικὸν πρόγραμμα τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ, ἐφ᾽ ᾧ, ἂν διετίθετο ἐν ὁλοκλήρου καὶ ἑνιαία ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ εἰς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἐθνικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔλαμπε σήμερον ὡς ὁ ἥλιος ἐν μέσῳ τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἕκαστος Ἕλλην ἂς σκεφθῇ σήμερον, ἡμέραν γλυκασμοῦ τῶν ψυχῶν καὶ μεταρσιώσεως τοῦ πνεύματος, ὅτι ἡ ὡραία καὶ θεϊκὴ ἐμφάνεια τῆς Βηθλεὲμ δὲν διεγράφη ἐν τῇ Ἱστορίᾳ πρὸς ἁπλῆν καὶ τυπικὴν μνημόνευσιν αὐτῆς καθ᾽ ἕκαστον ἔτος, ἀλλ᾽ ὡς ἐμπνευστικὴ ὑπερτέρου φρονήματος καὶ ἀναζωπυρώσεως τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων τοῦ Ἀνθρώπου.

Ὅσοι σήμερον συναισθάνονται τὴν ἐσωτερικότητα τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς ἑορτῆς, ὅσοι ἐννοοῦσι καλῶς πόσον κατ᾽ ἐξοχὴν μὲ τὴν ἡμετέραν φυλὴν εἶναι συνδεδεμένη διὰ τῶν αἰώνων ἡ πνευματικότης, ἡ θρησκευτικὴ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἱστορικὴ ὑπόστασις τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, ἂς γίνωσι κήρυκες τοῦ πνεύματος τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἑλληνισμὸς δύναται νὰ τεθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῶν λαῶν τῆς Οἰκουμένης.

Ξ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

«Χριστὸς Γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Ἡ μεγάλη καὶ χαρμόσυνος ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, τῆς Μητροπόλεως ταύτης τῶν ἑορτῶν, κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, τὴν ὁποίαν μὲ μεγάλην μεγαλοπρέπειαν καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον σύμπασα ἡ Χριστιανωσύνη ἑορτάζει καὶ πανηγυρίζει σήμερον, ἀποτελεῖ ἀναντιλέκτως θαῦμα μέγα καὶ ὑπερφυὲς γεγονὸς μοναδικὸν καὶ βαρυσήμαντον, παγκοσμίου κυριολεκτικῆς σημασίας, οὗτινος τὰ εὐεργετικὰ καὶ σωτήρια ἀποτελέσματα καὶ τοὺς γλυκεῖς καὶ εὐχύμους καρπούς, ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ἐδοκίμασε καὶ ἐγεύθη, μηδ᾽ αὐτῶν τῶν ἀλλοθρήσκων ἐξαιρουμένων, οἵτινες λεληθότως πως ἐξ αὐτοῦ ἐνεπνεύσθησαν καὶ τὰς ἰδέας του ἐνεγκολπώθησαν.

1) Ἀποτελεῖ θαῦμα μέγα ἡ σήμερον ἑορταζομένη Γέννησις τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν, διότι ὁ ἄπειρος Θεὸς Λόγος το «ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ ὁ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ Πατρὸς» ὁ φέρων τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ» (Ἑβρ. 1. 3) ἀνερμηνεύτως καὶ ἀκαταλήπτως εἰς τὴν πεπερασμένην ἀνθρωπίνην διάνοιαν, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου κόρης, προσλαμβάνει σάρκα ἀνθρωπίνην μεθ᾽ ὅλας τὰς ἀδιαβλήτους αὐτῆς ἀνάγκας. Μυστήριον τῷ ὄντι ξένον καὶ παράδοξον, ὡς ψάλλει καὶ ἡ Ἐκκλησία μας. Μυστήριον «χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον» (Ρωμ. 16 25). Μυστήριον «ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν» (Κολ. 1. 26) τὸ ὁποῖον σήμερον φανεροῦται. Μυστήριον, δι᾽ οὗ καταδείκνυται ἡ πολυποίκιλος τοῦ Θεοῦ σοφία καὶ ἡ ἀγάπη Αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκπεσόντα ἄνθρωπον. Τὴν σημασίαν δὲ ταύτην τοῦ Μυστηρίου κατανοῶν καὶ ὁ ἀγγελικὸς κόσμος δὲν συγκρατεῖ τὸν ἐνθουσιασμόν του, ἀλλὰ ἀναπέμπει πρὸς τὸν Θεὸν τὴν τερψίθυμον καὶ ἡδύμολπον, πλὴν πολυσήμαντον, ᾠδὴν «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἀληθῶς δόξα τῷ Θεῷ! Διότι «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» ἡ δὲ τοιαύτη Αὐτοῦ φανέρωσις ἐπέδρασεν εὐεργετικῶς ἐφ᾽ ὁλοκλήρου τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἀλλοιώσασα τὴν ὄψιν αὐτοῦ.

2) Ἰδέτε ἡ ἠθικὴ δυσωσμία, ἡ ἀναδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ σηπομένης ἀνθρωπότητος ἐκδιώκεται ἡ δὲ θεία διδασκαλία τοῦ Βρέφους τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ δίκην ζωογόνου πνοῆς ἐμφυσᾷ εἰς τὸ ψυχορραγοῦν τῆς ἀνθρωπότητος σῶμα, νέαν ζωήν, νέαν δρᾶσιν μὲ νέους ὁρίζοντας, μὲ νέας τάσεις, μὲ νέα καὶ ἄγνωστα ἰδεώδη, ἐπιτελουμένης οὕτω νέας δημιουργίας «καινῆς κτίσεως» ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ἀνωτέρας τῆς ἐν ἢ Ἐδὲμ πλασθείσης. Τὸ ἐπὶ τῆς φάτνης τῶν ἀλόγων, οἵα ταπείνωσις! ἀνακλινόμενον βρέφος, θὰ φέρῃ εἰς πέρας ἔργον γιγάντιον, διότι τὸν θεοείκελον ἀνδριάντα, τουτέστι τὸν ἄνθρωπον, ὃν κακεντρεχεῖς χεῖρες κατεθρυμμάτισαν θὰ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ἐξέχουσαν θέσιν.

Παρατηρήσατε· ἡ δουλεία, ἡ καὶ ὑπὸ ἐξεχόντων διανοιῶν ὡς φυσικόν τι πρᾶγμα χαρακτηριζομένη, φυγαδεύεται. Ἡ γυνὴ ἀπελευθεροῦται τοῦ γυναικωνίτου καὶ ἀπὸ ἁπλοῦ ὀργάνου τῶν ἀνδρικῶν ὀρέξεων καθίσταται ἰσότιμος πρὸς τὸν ἄνδρα, ὅταν δὲ περικοσμῆται ὑπὸ τοῦ ἐπιζήλου τῶν ἀρετῶν κόσμου καὶ ἀνωτέρα αὐτοῦ. Τὰ τέκνα ἀπαλλάσσονται τῆς ἀπολύτου καὶ ἀνεξελέγκτου μέχρι δικαιώματος ζωῆς καὶ θανάτου ἐξικνουμένης δεσποτείας τοῦ πατρὸς καὶ καθίστανται μορφαὶ ἀξιέρασται τόσον, ὥστε τὸ βρέφος τῆς Βηθλεὲμ ἐνηλικιωθὲν νὰ εὐλογήσῃ καὶ περιπτυχθῇ αὐτά.

Ἡ οἰκογένεια, ἡ ἱερὰ αὕτη ἑστία, ἡ μεγαλαμπαδεύουσα τὴν ζωὴν καὶ συντελοῦσα εἰς τὴν διαιώνισιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ γάμου ἐξαγιάζεται. Ἡ ποικίλη ἀνθρωπίνη δυστυχία, κακοδαιμονία καὶ ἀθλιότης ἡ ῥιπτομένη ὑπὸ τοῦ προχριστιανικοῦ κόσμου εἰς τὸν καιάδα τῆς ἀδιαφορίας, θεραπεύεται καὶ παραμυθεῖται διὰ τῆς ἱδρύσεως ποικιλωνύμων καὶ ἀγνώστων τέως εὐαγῶν καθιδρυμάτων. Οἱ πολύνεκροι πόλεμοι, οἱ λῦται αὐτοὶ τῶν διαφορῶν τῶν λαῶν, ἀντικαθίστανται διὰ διεθνῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων. Ἡ ἀνθρωπίνη προσωπικότης ἀποκτᾷ ἰδιάζουσαν ἀξίαν, ἡ δὲ ἐλευθερία, ἰσότης, ἀνεξιθρησκεία καὶ ἀγάπη ἐμπεδοῦνται ἐν τῇ ἀνθρωπότητι διὰ τῆς πατάξεως τῆς ῥίζης ὅλων τῶν κακῶν τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ διὰ τῆς ἀγάπης, ἥτις εἶναι τὸ ἔμβλημα τοῦ ἀρτιγεννήτου Βασιλέως τῶν ὅλων.

Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ ἡ τεραστία ἐπίδρασις τοῦ μεγάλου Μυστηρίου τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἰδοὺ οἱ δαψιλεῖς καρποὶ τοῦ πολυκάρπου καὶ οὐρανομήκους δένδρου τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ πρὸ 1936 ἐτῶν ἐκ τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ βλαστήσαντος. Ἰδοὺ οἱ λόγοι δι᾽ οὓς οἱ ἄγγελοι ἐχαρακτήρισαν τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ὡς πρόξενον «χαρᾶς μεγάλης παντὶ τῷ λαῷ» (Λουκ. 2. 11). Ἰδοὺ ἡ αἰτία ἡ ἀναγκάζουσα κάθε χριστιανικὴν ψυχὴν ζῶσαν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Γεννηθέντος Σωτῆρος καὶ πραγματοποιοῦσαν ἐν ἑαυτῇ τὰ ἠθικά της διδάγματα καὶ δι᾽ αὐτῆς γενομένην «καινὴν κτίσιν» (Β. Κορ. 5. 17), ἰσχυροτέρῳ φωνῆς Στέντορος νὰ φωνάζῃ τό: «Χριστὸς Γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

S

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΙ ΣΤΟΙΧΟΙ

ΜΕΣΣΙΑΣ ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ

Ὤ! μέσα μου γεννιέται ἕνας Θεός!
καὶ τὸ κορμί μου γίνεται ναός.
δὲν εἶναι ὡς πρῶτα φάτνη ταπεινή
μέσα μου λάμπουν ξάστεροι οὐρανοί.

Τὸ μέτωπό μου λάμπει σὰν ἀστέρι.
Στὸ Θεὸ φανῆτε τώρα. ἦλθεν ἡ ὥρα.
ἀπὸ τἄγνωστα μυστικά σου μέρη.
Μάγοι, φέρτε στὸ Θεὸ τὰ πλούσια
(δῶρα.

Φέρτε μου, Μάγοι,—Θεία βουλὴ τὸ
(γράφει—
τὰ σμύρνα τῆς ἐλπίδος, τὸ λιβάνι
τῆς πίστης, τῆς ἀγάπης τὸ χρυσάφι!
Μυστήρια τέτοια, ἀνθρώπου νοῦς δὲν
(βγαίνει!

Καὶ σεῖς, Θρόνοι πανάχραντοι, ἀγγε-
(λούδια,
στὴν καρδιά μου—στὴν κούνια του,—
(σὲ μένα
μὲ τῆς ἀθανασίας τὰ τραγούδια
ὑμνολογεῖτε ἐσεῖς τὴ θεία τὴ γέννα.

Μέσα μου λάμπουν ξάστεροι οὐρανοί.
καὶ τὸ κορμί μου, φάτνη ταπεινή,
βλέπω κι᾽ ἀλλάζει γίνεται ναός.
ὤ! μέσα μου γεννιέται ἕνας Θεός!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Η "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ"

Εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας της εὔχεται

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΕΝΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΝΕΑΝΙΚΟ ΚΑΠΡΙΤΣΙΟ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΦΟΥΚΙΕΡ

Ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα τοῦ Νοέμβρη ἡ κυρία ντ' Ἀμπλεβίλ, καθισμένη σὲ μιὰ μεγάλη πολυθρόνα, κοντὰ στὸ ἀναμμένο τσάκι, ξεφύλλιζε μὲ πολλὴ προσοχὴ ἕνα μεγάλο σωρὸ χαρτιῶν, ποὺ ἦσαν ὅλα γεμᾶτα μὲ ἀριθμούς, σφραγίδες καὶ ὑπογραφές. Κάποτε τὰ χέρια της σφίγγανε νευρικὰ αὐτὰ τὰ χαρτιὰ κ' ἔβλεπες τότε πὼς ἦταν μεγάλη ἡ ἀποστροφὴ ποὺ ἔνιωθε γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

Ἡ κυρία ντ' Ἀμπλεβίλ ἦ αντυμένη ὁλόμαυρα, γιατὶ ἀπὸ καιρὸ τώρα εἶχε χάσει τὸν ἄντρα της. Θὰ ἦταν ὡς σαράντα χρόνων. Μὲ τρίου ἀναστήματος μὲ ὡραῖο μαγουλὸ πρόσωπο, μὲ τὰ μαλλιὰ ἀπείραχτα ἀκόμα ἀπὸ τὰ χρόνια, μὲ μάτια ὁλόμαυρα καὶ πολὺ ζωηρὰ κάτω ἀπὸ τὴ χνουδάτη κομπύλη τῶν φρυδιῶν, μὲ τὸ στόμα δροσερὸ καὶ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου ρόζ, εἶχε ἕνα ἀκατανίκητο θέλγητρο ποὺ ἀνέβαινε ἀπὸ ὅλη τὴ μικροσκοπικὴ καὶ χαριτωμένη ὑπαρξή της.

Τὸ δωμάτιο μέσα στὸ ὁποῖο βρισκόταν τώρα ἦταν τὸ παληὸ γραφεῖο τοῦ ἐπισταίη της, τοῦ Ζερμαὶν Μπριγκό, ποὺ εἶχε πεθάνει μερικὲς ἡμέρες πρίν, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὀξεῖα περιπνευμονία. Ἕνα βράδυ, καθὼς γυρνοῦσε μουσκεμένος στον ἰδρῶτα ἀπὸ τὰ κτήματα, ἄκουσε φωνὲς ἀπὸ τὸ μέρος τῆς λίμνης καὶ τὴν ὥρια στιγμὴ εἶδε τὸ μικρὸ παιδάκι τοῦ δασοφύλακα νὰ ἐξαφανίζεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ. Ρίχτηκε ἀμέσως τότε μέσα στὸ κρύο νερὸ τῆς λίμνης καὶ μὲ πολὺ κόπο κατώρθωσε νὰ τὸ σώσῃ. Ἡ ἀδυναμία του ὅμως αὐτὴ τοῦ στοίχησε τὴ ζωή. Ἔπεσε τὸ ἴδιο βράδυ ἄρρωστος καὶ δὲν ξαναπεριπατήθηκε πιά..

Τὸ σούρουπο εἶχεν ἀρχίσει τώρα ν' ἁπλώνεται σιγὰ σιγὰ μέσα στὸ δωμάτιο. Ἡ κυρία ντ' Ἀμπλεβίλ ἑτοιμαζόταν νὰ φύγῃ, ὅταν, ἀνάμεσα σὲ διάφορα χαρτιὰ λογαριασμῶν τὰ μάτια της πέσανε σ' ἕνα μαθητικὸ τετράδιο μὲ μπλὲ ἐξώφυλλο. Ἡ περιέργεια τὴν ἔκαμε νὰ τ' ἀνοίξῃ καὶ εἶδε τότε πὼς ἦταν ἕνα εἴδος ἡμερολογίου, γεμᾶτο μὲ τὸ ὁλότσιο καὶ κανονικὸ γράψιμο τοῦ χαμένου τοῦ μπάρμπα Μπριγκό. Ἡ πρῶτες του σελίδες, ποὺ ἦταν κιτρινισμένες ἀπὸ τὸν καιρό, ἦταν γραμένες πρὶν ἀπὸ εἴκοσι χρόνια. Ἡ κυρία ντ' Ἀμπλεβίλ ἄρχισε νὰ τὶς φυλλομετράῃ καὶ νὰ τὶ διάβασε στὴν τύχη:

8 Ἰουλίου 191...—Σήμερα εἶνε τὸ πανηγῦρι τοῦ Λ... Ὁ Παῦλος μὲ προσκάλεσε νὰ πάμε μαζύ. Εἶνε μακρυά, ἀλλὰ θὰ πάω.. Σήμερα ἔκλεισα τὰ εἴκοσι. Ὁ πατέρας μοῦ χάρισε ἕνα ὡραῖο χρυσὸ ρολόγι. Ἡ μητέρα μ' ἀγκάλιασε πολὺ δυνατὰ καὶ μὲ φίλησε... Εἶδα πὼς ἦταν δακρυσμένη...

9 Ἰουλίου 191...—Πόσα πράγματα ἔχω νὰ γράψω ἀπόψε! Ἀπὸ τὴ σημερινὴ ἡμέρα θὰ ἐξαρτηθῇ ἴσως ὅλη ἡ εὐτυχία τῆς ζωῆς μου. Πῶς! Εἶναι ἀλήθεια λοιπὸν πῶς ἡ σημερινὴ ἡμέρα μοῦ φύλαξε τόση χαρά! Στ' ἀλήθεια λοιπὸν βρῆκα Ἐκείνη ποὺ θὰ μὲ συντροφέψῃ στὴ ζωή; Ἂς εἶνε εὐλογημένη ἡ σημερινὴ ἡμέρα!

Χθὲς τὸ βράδυ, μετὰ τὸ φαΐ, οἱ γονεῖς τοῦ Παύλου κ' ἐγὼ κατεβήκαμε στὸ πανηγῦρι, ποὺ γίνεται σὲ μιὰ μεγάλη πλατεῖα κάτω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία. Καθὼς φθάσαμε στὴν πλατεῖα συναντήσαμε τὸ συμβολαιογράφο, τὸν κύριο Πιζόλ, μαζὺ μὲ τὴν κυρία του καὶ μιὰ νέα. Ἡ νέα αὐτὴ φορούσε ὁλόλευκα κ' ἕνα θαμάσιο σάλι σκέπαζε τοὺς ὤμους της. Ἦταν κοντὴ καὶ μελαχροινὴ καὶ δύο μεγάλα ὁλόμαυρα μάτια φωτίζανε τὸ πρόσωπό της. Πολὺ γρήγορα ξεπεράσαμε τοὺς ἄλλους καὶ βρεθήκαμε μόνοι μας. Καὶ νὰ τότε τι μοῦ εἶπε: Ἦταν δεκάξη χρόνων καὶ τὴν ἔλεγαν Ἑλένη Κάθετοι στὴν Τούρ, ὅπου οἱ γονεῖς της ἔχουν ἐμπορικὸν κατάστημα Ὁ συμβολαιογράφος καὶ ἡ γυναῖκα του ἦταν οἰκογενειακοὶ φίλοι καὶ τὴν εἶχαν στείλει νὰ περάσῃ μερικὲς ἡμέρες σπίτι τους. Θὰ ρευγε σήμερα τὸ πρωῒ (Καὶ πραγματικὰ ἔρευγε χωρὶς νὰ μπορέσω νὰ τὴν ξεναντρίδω) Πόσα ὡραῖα λόγια τῆς εἶπα: Σὲ λίγο εἶχε ἀφίσει τὸ χέρι της μέσα στο δικό μου καί, τρέχοντας ἔτσι χεροπιασμένοι, ξαναγυρίσαμε κοντὰ στὴν ἄλλη συντροφιά. Ὅταν χωρισθήκαμε, μοῦ ὑποσχέθηκε πὼς θὰ ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς γονεῖς της νὰ τὴν ἀφήσουν ναρθῇ καὶ πάλι ἐδῶ τὴν ἐποχὴ τοῦ τρύγου. Ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ ἰδωθοῦμε περισσότερο καιρό. Ἀλλὰ πόσες ἡμέρες. Θεέ μου, θὰ πρέπει νὰ περάσω ἀκόμα μακρυά της!...

8 Σεπτεμβρίου 1 1...—Ἀλλὰ μονον. Δὲν ξέρω τίποτα νεώτερο Καὶ δὲν παίρνω τὸ θάρρος νὰ ρωτήσω οὔτε τὸ συμβολαιογράφο, οὔτε τὸν Παῦλο ἂν θαρθῇ. Κ' ἔπειτα τὶ θὰ σκεπτότανε ἂν τοὺς ἔκανα μιὰ τέτοια ἐρώτηση; ..

Τέλη Σεπτεμβρίου—Δὲν θαρθεῖ. Ἔπειτα ἐρχόνιανε ἕνα πλῆθος σελίδες, γεμᾶτες σημειώσεις. Τὸ ὄνομα τῆς Ἑλένης βρισκόταν σὲ κάθε σελίδα, σὲ κάθε γραμμὴ σχεδόν.

—Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια:

18 Ἰανουαρίου 192 ..—Ἐπῆρα τὴ θέσι τοῦ ἐπιστάτη στὰ κτήματα τῆς χήρας ντ' Ἀμπλεβίλ. Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ τὴν εἶδα ἔνοιωσα μιὰ δυνατὴ συγκίνηση. Μοιάζει ἀκριβῶς γραμμὴ πρὸς γραμμὴ μὲ τὴν Ἑλένη Ἀλλά, φυσικά, κάτω λάθος.. Τὸ οἰκογενειακὸ ὄνομα τῆς κυρίας ντ' Ἀμπλεβίλ εἶνε Λουκία Λαύρα ντὲ Σαιντριέ Εἶνε μιὰ πολὺ παληὰ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια ποὺ ἔμενε στὸ Λεζὸ Πύργο τῆς Περιγκὸρ κι' ὄχι στὴν Τούρ...

15 Ἰανουαρίου 192 ..—Εἶμαι ἕνα χρόνο ἐδῶ.

. . . . . .

Ἡ κυρία ντ' Ἀμπλεβὶλ δὲν ἔχει ἀδελφή, λοιπόν.. Ἡ παράξενη αὐτὴ ὁμοιότητα μ' ἔκαμε πολὺ νὰ ὑποφέρω τὶς πρῶτες μέρες... Δὲν μπορῶ νὰ σταματήσω στὴ σκέψη πὼ μοῦ εἶτε ψέμματα...

Ἀκολουθοῦσαν κι' ἄλλες ἀκόμη σελίδες.. Συχνὰ γινόταν λόγος τώρα γιὰ τὴ ζωγραφικὴ καὶ γιὰ τὰ χρώματα ποὺ ἦταν τὸ μεγάλο πάθος τῆς ζωῆς τοῦ ἐπιστάτη. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πὼς εἶχε πραγματικὸ ταλέντο καὶ οἱ πίνακές του, χωρὶς νὰ εἶνε ἀριστουργήματα, ἔδειχναν ὡς τόσο μιὰ εἰλικρινῆ συγκίνηση καὶ μιὰ ἐκφραστικὴ ἱκανότητα ὅλες συνηθισμένες. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλένης δὲν ἔλειπε ἀπὸ πουθενά.

Λίγο πιὸ κάτου:

22 Νοεμβρίου 192 ..—Θέλουν νὰ μὲ παντρέψουν μὲ μιὰ νέα εἰκοσιεπτὰ χρόνων, μοναχοκόρη ἑνὸς γειτονικοῦ κτηματία. Ἀλλα δὲν μπορῶ νὰ κάμω αὐτὸ τὸ γάμο γιὰ πολλοὺς λόγους Ὁ πρῶτος εἶνε πὼς δὲν καταλαβαίνω τὶ μπορεῖ νὰ φέρῃ δυὸ ἀνθρώπους τὸν ἕνα κοντὰ στὸν ἄλλο, γιὰ μιὰ ὁλοκληρη ζωή, ὅταν δὲν ὑπάρχει ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη ποὺ νὰ τοὺς ἑνώνῃ. Θὰ μποροῦσα ἴσως ν' ἀγαπήσω αὐτὴ τὴ νέα, ἀλλ' αὐτὴ ποτὲ δὲν θὰ μ' ἀγαποῦσε...

21 Μαρτίου 193 .—Βοηθούμενο ἀπὸ τὴ μνήμη μου ἄρχισα τὸ πορτραῖτο της. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ Ἑλένη. Εἶνε πιὸ ὡραία μέσα στὴν ἀνάμνησή μου...

3 Ἀπριλίου 193 ..—Ἄφησα στὴ μέση τὸ πορτραῖτο τὸ ξέσχισα...

7 Νοεμβρίου 135...—Τελείωσε! Μόλις μπορῶ νὰ χαράξω αὐτὲς τὶς λέξεις, τὶς τελευταῖες ἴσως. Α! Νὰ μποροῦσα νὰ τὴν ξαναιδῶ...

Ἐδῶ σταματοῦσαν οἱ σημειώσεις τοῦ Ζερμαὶν Μπριγκό. Ἦταν τρεῖς μέρες πρὶν πεθάνει...

Ὅταν ἡ κυρία ντ' Ἀμπλεβὶλ ἐσήκωσε τὸ κεφάλι εἶχε γίνει κατακίτρινη καὶ δυὸ χοντρὰ δάκρυα κυλοῦσαν ἀπὸ τὰ μάτια της. Γιατὶ αὐτὴ ἦταν ἡ Ἑλένη. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ πανηγῦρι, ἀπὸ ἕνα τυχαῖο καπρίτσιο, θέλησε νὰ παίξῃ μὲ τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν ἀφέλεια τοῦ μικροῦ φίλου της, ποὺ, ἄλλωστε τόσο λίγο τὸν εἶχε προσέξει ὥστε δὲν τὸν ἀνεγνώρισε καθόλου, ὅταν, λίγα χρόνια ἀργότερα, τῆς τὸν συστήσανε γιὰ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν τιμιότητά του. Καὶ ὡς ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν εἶχε ἰδεῖ στὸ Ζερμαὶν Μπριγκὸ τίποτα ἄλλο ἀπὸ ἕναν καλὸ καὶ εὐσυνείδητο ἐπιστάτη.

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΑ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟ ΟΠΩΡΟΦΟΡΟ ΔΕΝΔΡΟ

ΕΙΝΑΙ ΚΛΑΔΟΣ ΠΛΟΥΤΟΦΟΡΟΣ

Ὁ τόπος μας εἶνε τελείως ἀποδεδειγμένον ὅτι εἶνε πολὺ εὐνοϊκὸς γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ δένδρου. Τὸ γεωργικόν μας δὲ μέλλον, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἔγκειται εἰς τὴν ὁπωροκαλλιέργειαν. Ποιὸ ὅμως δένδρο; Ὄχι τὸ ζαρωμένο, σαρακοφαγωμένο, ἀρρωστιάρικο, τὸ ἄχρηστο. Τὸ δένδρο τῆς ποικιλίας, μὲ ζωή, μὲ βλάστησ , τὸ ἀκμαῖο, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς δώσῃ τὸ ἄφθονο καὶ γερὸ φροῦτο, ὄχι τὸ ζαρωμένο καὶ σκουληκιασμένο, τὸ ζωριασμένο. Τὸ χυλασμένο φροῦτο δὲν πιάνεται δὲν ἀγοράζεται, πετιέται στοὺς χοίρους ἢ ἀφίνεται νὰ σαπίζῃ μέσα στὸ κοφίνι, διότι δὲν προσελκύει τὸν ἀγοραστήν.

Ἔχουμε ὅμως ἐμεῖς τέτοια δένδρα; Ἂν καὶ τὸ χῶμα τοῦ τόπου μας, τὸ κλῖμα εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξί τους δὲν ἔχουμε ἀρκετὰ ἀποδοτικά. Τὸ γιατὶ εἶνε κοντὰ στὸ νοῦ. Διότι δὲν περιποιεῖτσι. Ὁ κάθε γεωργὸς ἔχει ὅτως παρατηρεῖται τοῦλάχιστον ὥρα τελευταίως, τὸ ἐνδιαφέρον νὰ φυτεύῃ μερικὰ δένδρα ὁπωροφόρα. Μάλιστα ἐξευγενισμένων ποικιλιῶν. Τὰ ἀγοράζει μάλιστα καὶ ἀκριβά. Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον του σταματᾷ κατὰ 90ο)ο ἕως τὸ φύτευμα. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέρα ἀφίνει ὅλες τὶς δουλειὲς ποὺ πρέπει αὐτὸς νὰ κάμῃ, στὴ φύσι. Καὶ ἂν μὲν αὐτὴ εἶνε εὐνοϊκή, τὸ μικρὸ δενδράκι ἀναπτύσσεται καὶ ἀποδίδει κανονικά. Ἂν ὅμως τοῦ φερθῇ ἄστοργα, διότι δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ ἀλλοιῶς, ἀφοῦ τὰ χρώματα δὲν εἶνε καλά, ἀφοῦ χιλιάδες μαμούνια καὶ ἄπειρες ἀρρώστειες τὸ περικυκλώνουν, μαραίνεται, κατσουφιάζει, ζαρώνει καὶ σιγὰ σιγὰ ξεραίνεται.

Το ἐνδιαφέρον λοιπὸν τοῦ δένδρου πρέπει να ἀρχίζῃ μᾶλλον ἀπὸ τότε ποὺ το φυτεύσαμε. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἔχει τὴν ἀνάγκη μας, τῶν φροντίδων μας, τῶν περιποιήσεών μας.

Θέλει τὸ ἀπαραίτητο ξελάκκωμα καὶ το ποτισμα τὸ καλοκαίρι. Τὸ ἀσβέστωμα τὸν χειμώνα, τὸ ράντισμα γιὰ νὰ τὸ προφυλάξουμε ἀπὸ τὶς ἀρρώστειες καὶ τὰ μαμούνια στὴν ὥρα του.

Πρὸ παντὸς ὅμως τὸ δενδράκι ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὸ ἐπιστημονικὸ κλάδεμα καὶ ἀπὸ τὴ λίπανσ ἢ τὸ κόπρισμα. Ἔχει ἀποδειχθῇ ἀπὸ τὴν πεῖρα καὶ τὴν ἐπιστήμη ὅτι ὅσο τελειώτερον, σύμφωνα φυσικὰ μὲ τοὺς νόμους τῆς φυσιολογίας τῶν φυτῶν, γίνεται τὸ κλάδεμα, τόσο τὸ δένδρο πρέπει καὶ νὰ τρέφεται ἀφθονώτερα. Ρίχνει φυσικὰ μέσα στὸ ἔδαφος βαθειὲς ρίζες καὶ τραβᾷ ἀπ' ἐκεῖ, κάθε χρήσιμη οὐσία καὶ θρεπτικὴ γιὰ τὴν πρόοδό του. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ μονάχα δὲν ἀρκεῖ. Ἔχει διαπιστωθῇ καὶ κάποιο ἄλλο, εἰς χώρες, ὅπου ἡ ὁπωροκομία ἐπραγματοποιήσε θαυμασίες προόδους, σχετικῶς μὲ τὴν ποιότητα τοῦ φρούτου καὶ τὴν ἀφθονία τῆς ἐσοδείας, ὅτι τὰ δένδρα ποὺ κλαδεύονται καλὰ καὶ ἐπιστημονικὰ γιὰ νὰ δίδουν ἐπὶ πολλὰ χρόνια, χωρὶς νὰ ἐξαντλοῦνται, ἄφθονους καρποὺς, ἀρίστης ποιότητος, εἶνε ἀπαραίτητον νὰ τροφοδοτοῦνται καλά.

Μπορεῖ τὸ σύστημα τοῦ κλαδεύματος νὰ ἐπιτρέπῃ τὸ κανονικὸ μοίρισμα τῶν καρπῶν ἐπάνω στὸ δένδρο. Μπορεῖ νὰ τοὺς ἐκθέτῃ εἰς τὴν εὐεργετικὴ ἐπίδρασι τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, νὰ διευκολύνῃ τὰ ραντίσματα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα θεραπευτικὰ μέσα. Ἀλλὰ πῶς θὰ σχηματισθοῦν μεγάλοι καρποὶ καὶ εὔχυμοι, πῶς θὰ ἀναπτυχθοῦν κανονικά, πῶς θὰ διατηρηθοῦν μέχρις ὅτου ὡριμάσουν ἐπάνω στὸ δένδρο, ὅταν λείπῃ ἡ τροφή, ἡ κοπριὰ ἢ τὸ λίπασμα;

Τώρα δὲν ἔχουμε πολλὰ φροῦτα, οὔτε καὶ καλά, διότι δὲν τὰ τροφοδοτοῦμε καθόλου.

Ἀνάγκη τοῦ φρούτου ἔχουμε πάντοτε. Μάλιστα ἐπιβάλλεται νὰ προσέξουμε τὰ δένδρα μας, διότι μὲ τὸν τρόπο αὐτόν, ἔχουμε νὰ κερδίσουμε πάρα πολλά Τὰ φροῦτα μας σιγὰ σιγὰ καταλαμβάνουν μίαν ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἔχουν τὸ προσὸν νὰνε νόστιμα, γλυκά, ἀφρᾶτα καὶ καλῆς ποιότητος.

Ἔχουν ἀκόμη τὸ προτέρημα ν' ἀντέχουν στὶς μετσφορές. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν παίρνονται καὶ προτιμοῦνται πρέπει νὰ προσέξουμε τὰ δένδρα μας. Νὰ τὰ περιποιούμεθα Νὰ φυτεύουμε πολλὰ ἀπ' αὐτά. ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς δίδουμε καὶ τὴ σημασία ποὺ τοὺς πρέπει. Δὲν εἴμαστε πλούσιοι, ἀλλὰ πτωχοί, καὶ πρέπει γιὰ νὰ καλλιτερεύσουμε τὴ ζωή μας νὰ προσπαθοῦμε ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές. Τὸ παράδειγμα τοῦ Πηλίου τὸ ἔχουμε ἐμπρός μας. Ἔρχεται χρόνος ποὺ ὁ καρπὸς δενδροκήπου δυὸ στρεμμάτων πουλιέται σὲ τιμὲς ἀφάντασιες, ἕως 50 000 δραχμές. Γιὰ φαντασθῆτε ἂν ὁ κάθε γεωργὸς εἶχε νὰ πουλήσῃ μόνον 100 ὁκάδες φροῦτα κάθε χρόνο. Θἄπαιρνε π χ. 1000 δραχμές, ἐνῶ τώρα δὲν παίρνει τίποτε, διότι ἂν ἔχῃ δένδρα τοῦ τὰ παίρνουν τὰ μαμούνια καὶ οἱ ἀρρώστειες, ἡ ἀφροντισιά. Κάτι ἀπὸ τὰ φροῦτα ὅμως, κάτι ἀπὸ τὸ σιτάρι, κάτι ἀπὸ τὸ κρασί, ὅταν προστεθοῦν ὅλα αὐτὰ δίδουν ἕνα μάτσο χαρτονομίσματα μὲ τὰ ὁποῖα φυσικὰ ὁ γεωργὸς πιάνει παγιά, μπορεῖ καὶ περνᾷ κάπως καλά, καὶ σιγὰ σιγὰ πιάνεται,

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ

Λυγμολαλιά, λές, τὰ βιολιὰ
τοῦ φθινοπώρου σέρνουν
καὶ στὴν καρδιὰ βαρυθυμιὰ
μονότονη μοῦ φέρνουν.

Μ' ὄψη σβυστή, φωνὴ πνιχτὴ
περνοῦν οἱ ὧρες λέω,
καὶ πάει μου ὁ νοῦς σ' ἀλλοτινοὺς
χρυσοὺς καιροὺς καὶ κλαίω.

Καὶ προχωρῶ, μὲ σπρώχνει ὠχρὸ
τ' ἀγέρι τ' ὠργισμένο,
ἐδῶ καὶ κεῖ, πάνω στὴ γῆ
σὰ φύλλο μαραμένο.

ΠΩΛ ΒΕΡΛΑΙΝ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ἀμμωνία—Ἀφαιρεῖ τὰς λιπαρὰς ὑσίας καὶ ἐξουδετεροῖ τὰ ἀπὸ τελέσματα τῶν ὀξέων· αἱ ἐξ ὀξέων κηλῖδες ἀρκεῖ νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὑγροῦ τούτου. Ἀμμωνίαν μεταχειρίζονται οἱ παλαιοπῶλαι καὶ κηλιδοκαθαρισταὶ διὰ νὰ ἀνακαινίζωσι τὰ παλαιόρρουχα.

Ἀνθρακικὸν νάτρον (σόδα).—Διὰ διαλύσεως αὐτοῦ γίνονται εἰ δῶν τινῶν πλύσεις ὡς ἀνωτέρω.

Πράσινος σάπων ἢ λιπαρὸς σάπων καλίου (τῶν φαρμακείων)—Χρησιμεύει ὁμοῦ μὲ ἀραβικὸν κόμμι πρὸς καθαρισμὸν χρωματιστῶν ἰδίως μεταξωτῶν. Προτιμητέος μάλιστα τοῦ ποικιλοχρόου ἢ τοῦ λευκοῦ σάπωνος, διότι ἐκκηλιδεῖ εὐκολώτερον καὶ ὀλιλώτερον προσβάλλει τὰ χρώματα.

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ ΚΑΙ ΔΙΣΚΟΙ
ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ & ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ
ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΑΤΣΙΚΑΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἰδιωτῶν Δραχ. 104
Κοινοτήτων, Ἑταιρειῶν » 300

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα
ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.
Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.
Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.
Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς συνδρομητοῦ δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οἰκονομικοῦ μας Διευθυντοῦ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΣΤΙΚΑ

Ἀποτραβηγμένοι στὴ γωνιά τους μιλοῦσαν μὲ ὑπαινιγμούς. Κουβέντιαζαν, βεβαια ἀλλὰ τὰ λόγια τους ἦταν τυπικά, ξηρά, μάταια, ἔξω ἀπὸ τὴν οὐσία, ἔξω ἀπὸ τὸ θέμα. Εἶχε φουντώσει ἕνας ἔρωτας μουγκὸς μεταξύ τους, ἀλλὰ ντρέπονταν νὰ τὸν ἐκδηλώσουν ἔτσι φανερά, νὰ τὸν περικλείσουν μὲ φπάσεις, νὰ τὸν περιορίσουν στὴ διατύπωση, νὰ τὸν γλυκάνουν μὲ στίχους, νὰ τὸν καταστρέψουν μὲ τὸ λόγο τὸ φτωχό, νὰ τὸν σμικρύνουν. Ἄλλωστε εἶχαν τόση νεότητα ἀκόμα! Εἶχαν τὴν αἰδῶ τῆς ἐκφράσεως.

Τὸ χέρι, ἔψαχνεν ἀπὸ κάποτε τὸ ἄλλο χέρι. Ὕστερα κοιτάζονταν στὰ μάτια καὶ γελοῦσαν ἐξαφνικά.. Χωρὶς νὰ ὑπάρχη κανένα ἀσιεῖο, ἔτσι περίεργα καὶ ἀπροσδόκητα γελοῦσαν.

Μιὰ μικρὴ θωπεία ἐκείνου, ἐλάχιστη, διακριτική, σᾶν τυχαία νὰ πέρασε, τὸ χέρι ἀπάνω σὲ μιὰ κίνησι μηχανική... Τὸ μάτι κέντησεν ἀμέσως ἕνα ἐρωτιματικό. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἔκαμε πάλι τὸν ἀδιάφορο.... Νὰ μὴ νομισθῇ πὼς κάτι συνέβη Νὰ μαντεύονται λίγο τὰ πράγματα τόσο λίγο, ποὺ νὰ χωρίῃ καὶ ἡ ἀμφιβολία καὶ νὰ τρέμῃ ἡ ἀμφιβολία, ἀπάνω στὶς θαμπὲς βεβαιότητες.

Ἔλεγαν τὸ ἕνα, τὸ ἄλλο. Γιὰ ἕνα περίπατο, γιὰ κάτι σχέδια οὐριανά, γιὰ ὅλες τὶς πεζότητες τοῦ κόσμου. Τὰ λόγια δὲν εἶχαν σημασία καμμιά. Ἀλλ' ἐπρόσεχαν στὸν τόνο. Ἀλλ' ὁ τόνος ἔπερνε κάποτε ἀποχρώσεις τρυφερότατες, κι' ἡ φωνὴ κάμπτονταν κι' ἔτρεμε κάποτε. Καὶ τὰ κεφάλια ἔγερναν τότε ἐλαφρά, ἀπὸ μιὰ βαθύτερη συγκίνησι, μιὰ κατάνυξι.

Ἕνα θελκτικὸ πρόσωπο πέρασεν ἀπὸ τὸ ζαχαροπλατεῖο καὶ κάθησεν ἀντίκρυ. Ἐκεῖνος ἔκαμε πὼς ἔβλεπε μὲ περιέργεια μεγάλη καὶ εἶπεν :

—Ὡραία σιλουέττα !

Μιὰ ξεψυχισμένη ἀπάντησις :

—Ναί, Ὡραία!. .

Κυττάχτηκαν καὶ πάλι. Δυσαρέσκεια, παράπονο, μῖσος.

Καὶ σὲ λίγο ἡ ἴδια ἀπάντησις πιὸ παγωμένη ἀκόμη, γεμάτη ἀπελπισία :

—Νιὶ! Ὡραία... σιλουέττα... Δὲν πᾶς νὰ κάμης τὴ γνωριμία;

—Δὲ βιάζομαι...

—Θὰ βρῶ κι' ἐγὼ τὸν τύπο τὸν κατάλληλο.

—Τὶ περιμένεις;

Γιὰ πέντε λεπτὰ σιωπή. Καὶ μέσα στὴ σιωπὴ τούτη ἔγινεν ἕνα μάλλωμα τραγικό, κι' ὅλους τοὺς θυμοὺς κι' ὅλα τὰ πείσματα κι' ὅλα τὰ μίση τὰ μετέδιδεν ὁ ἠλεκτρισμὸς τοῦ κορμιοῦ.

Ἕτοιμοι νὰ κλάψουν ἦταν.

Ὅταν σηκώθηκαν νὰ βγοῦν στὸ δρόμο εἶχε νυχτώσει πιά. Ἔκαμαν μὰ βόλτα μικρή, πιάσθηκαν ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὰ χέρια μίλησαν καὶ τὰ δάχτυλα περιπλέχτηκαν καὶ τὰ δάχτυλα τότε ἔδωσαν ἐπίσημα ὅρκους ἀγάπης.

Ἔφθασαν ὡς τὴν πόρτα. Ἔδειχναν ἀδιαφορία μεγάλη ἀλλὰ τὰ χέρια δὲν εἶχαν παλι τὸ κουράγιο νὰ χαλιρώσουν τὸ σφίξιμο Χρειάσθηκε νὰ ποῦν τρεῖς φορὲς καλὴ νύχτα.

Π. Φ.

ΑΘΑΝ. Γ. ΜΑΡΙΝΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓ. ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ
ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν μετ' ὁδηγιῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ρᾴθρου 166 τοῦ Νόμου 4324 ὡ. τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, καὶ 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 6ης Ἰουνίου 1936.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ζητεῖ τὴν οὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν ἐπιχειρήσεων καταστημάτων καὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν. Τὸν ἔλεγχον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου θὰ ἐξισκῶσι δικτικῶς τὰ ὄργανα τῶν κατὸ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας τῶν μὴ τυχὸν εἰσέτι λαβόντων γνῶσιν τῶν ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεών των ἀναγράφομεν κατωτέρω ὅλας τὰς ὁδηγίας ἃς παρέχει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, συνάμα δὲ καὶ τὰς συνεπείας εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται οἱ μὴ τυχὸν συμμορφωθησόμενοι.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Ὁδηγίαι διὰ τοὺς διευθυντὰς Ἐπιχειρήσεων Καταστημάτων ἢ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ὡς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Νόμου 4324 ὡ τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 6ης Ἰουνίου 1935.

Πᾶς Διευθυντὴς Ἐπιχειρήσεως Καταστήματος ἢ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἀνηρτημένην ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Καταστήματός του ὀνομαστικὴν κατάστασιν τοῦ μονίμου ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ του ὡς καὶ τοῦ ἐργατικοῦ τοιούτου ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικόν του δὲν ἀνέρχεται ἄνω τῶν δέκα πέντε (15) ἀνδρῶν καθὼς ἀνίγραφον τῆς παρούσης.

Οἱ αὐτοὶ Διευθυνταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ φακέλλῳ ὀνομαστικὴν κατάστασιν τοῦ μονίμου ὑπαλληλικοῦ ἄρρενος προσωπικοῦ των συμφώνως πρὸς τὸ τηρούμενον μισθολόγιον τοῦ Καταστήματος Ἀπιχειρήσεως ἢ ἀνωνύμου Ἑταιρείας.

Ἐν τῷ αὐτῷ φακέλλῳ θὰ τηρῶνται τὰ πιστοποιητικὰ τῆς Στρατολ. καταστάσεως μηδὲ τῶν ἰδικῶν του ἐξαιρουμένων ὡς ἐξῆς : Διὰ τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος δὰ δὲ τοὺς συμπληρώσαντας τοῦτο πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Στρατολ. Γραφείου ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις ἢ νομίμως ἀπηλλάγησαν.

Διὰ τοὺς ὑπερβάντας τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των δύνανται νὰ ἔχουσιν πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος Διὰ τοὺς ξένους ὑπηκόους πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας προξενικῆς ἢ Διπλωματικῆς Ἀρχῆ. τοῦ Κράτους οὗ τυγχάνουσιν ὑπήκοοι κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ καὶ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπὸ Διοικητικῆ. Ἀρχῆς.

Οἱ ἀνωτέρω Διευθυνταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ προσλαμβάνωσιν ἢ νὰ διατηρῶσιν ὑπαλλήλους οἵτινες δὲν κέκτηνται τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικὰ διὰ δὲ τοὺς τυχὸν μὴ συμμορφουμένους θὰ ἐφαρμόζωνται τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98 τοῦ Νόμου 4324.

Ποινικαὶ Διατάξεις

Διευθυνταὶ Ἐπιχειρήσεων Καταστημάτων ἢ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν προσλαμβάνοντες ἢ διατηροῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των παρὰ τὰς διατάξεις 97, 98, 99 καὶ 100 τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας ἀνυποτάκτους ἢ κατωδικασθέντας ἐπὶ λιποταξίᾳ τιμωροῦνται μηνύσει τῆς Στρατ. Ἀρχῆ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 1 μέχρι τριῶν (3) μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆ 500—10000 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 3μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἀθῆναι τῇ 21)11)36.

Ὁ ὑφυπουργὸς
Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 74.

Ἡ Σχολικὴ ἐφορεία Βραστῶν Χαλκιδικῆς προκηρύσσει ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τριάκοντα διέδρων θρανίων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βραστοῖς καὶ ἐν τῷ Δημοτικῷ Σχολείῳ τὴν 20ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ.

Ὡς ἐγγύησις συμμετοχῆς ὡρίσθησαν δραχμαὶ 1000. Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως Χαλκιδικῆς, εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν Μακεδονίας (ὑπηρεσία Σχολικῶν Κτιρίων) καὶ παρὰ τῇ Σχολικῇ Ἐφορείᾳ Βραστῶν, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἐν Βραστοῖς τῇ 11)12)1936

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας
ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΣΙΟΥΚΑΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΕΜΕΡΣΟΝ
ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ
Διὰ τὰ χωρία ὅπου δὲν ὑπάρχει ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, εἰδικὰ Ραδιόφωνα μὲ μίαν μόνον μπαταρίαν. Δαπάνη συντηρήσεως ἐλαχίστη.
Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.—Μεγάλαι εὐκολίαι πληρωμῆς.
Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Χαλκιδικὴν
ΝΙΚ ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ καὶ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ
Πολύγυρος

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΦΗΜΗΣ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΜΑΣ
ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἐλήφθη ἐπείγουσα διαταγὴ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶ. διὰ τῆς ὁποίας ἐντέλλονται οἱ ἁρμόδιοι ὅπως συστήσουν εἰς τοὺς καπνοπαραγωγοὺς ἵνα προβαίνουν καὶ ἐφέτος εἰς τὸν διαχωνισμὸν τῶν καπνῶν των εἰς μαξοῦλι, ρεφοῦζι καὶ σκάρτα ἐμπορεύσιμα καὶ νὰ μὴ ἀναμιγνύωσι τὰς χαρακτηριστικὰς ταύτας διακρίσεις εἰς τὴν ποιότητα τῶν καπνῶν κατὰ τὴν πώλησιν αὐτῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον γίνεται ἀφορμὴ νὰ δυσφημίζεται ἡ ποιότης ὑῶν εὐγενῶν καπνῶν μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ζημίαν μεγάλην τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν καπνοπαραγωγῶν. Διὰ τῆς διαταγῆς συνιστᾶται ὁ προσεκτικὸς διαχειρισμὸς τῶν ποιοτήτων.

Μετὰ τὴν λῆψιν τῆς διαταγῆς ταύτης τὸ Γραφεῖον Προστασίας Καπνοῦ Θεσσαλονίκης ἐξέδωσε καὶ ἐκοινοποίησε ἀμέσως ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων, συνεταιρισμῶν καὶ συνοικισμῶν, διὰ τῆς ὁποίας τονίζει τὴν σημασίαν τῆς πρωθυπουργικῆς, διαταγῆς καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ ἡ δέουσα σύστασις εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς, ἵνα πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον, προβοῦν ἐγκαίρως εἰς τὴν χωριστὴν ἐπεξεργασίαν καὶ δεματοποίησουν τὸν καπνόν των, διαχωρίζοντες τὸ μαξοῦλι, ἀπὸ τὰ ρεφούζια, τὰ σκάρτα καὶ τὰ ἐντελῶς βεβλαμμένα μαὶ μὴ ἐμπορεύσιμα καπνά.

Εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του τὸ Γραφεῖον Προστασίας Καπνοῦ τονίζει ὅτι διὰ τοῦ ἀνωτέρω χωρισμοῦ καὶ ὁ καπνός των θὰ διατηρηθῇ καλῶς μέχρι τῆς πωλήσεώς του, θὰ καθίσταται εὐχερὴς ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ ἐκτίμησις αὐῶν καὶ συνεπῶς θὰ πραγματοποιοῦντοι ἱκανοποιητικώτεραι τιμαί. Ἐπὶ πλέον διὰ τῆς ἐγκαίρου ἐπεξεργασίας καὶ δεματοποιήσεως τῶν καπνῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐξυπηρετεῖται γενικώτερον ἡ φήμη τοῦ καπνοῦ μας καὶ συνεπῶς ὠφελεῖται περισσότερον ἡ ἐθνικὴ μας οἰκονομία.

ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ "Ο ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ,,
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται, ὅτι ἡ «Σχολὴ Μηχανικῶν Θεσσαλονίκης» ὁ «Εὐκλείδης» ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς «Πανμηχανικῆς Ἑνώσεως Διπλωματούχων Πρακτικῶν Μηχανικῶν Βορείου Ἑλλάδος» ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐκ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὁμοία καὶ ἰσότιμος πρὸς τὰς ἐν Πειραιεῖ Νυκτερινὰς Σχολὰς Μηχανικῶν «Ἀρχιμήδους», «Πειραϊκοῦ Συνδέσμου» καὶ «Προμηθέως» καὶ ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἐκπαίδευσιν Μηχανικῶν προοριζομένων διὰ τὴν Βιομηχανίαν, τὰ Μηχανικὰ Γεωργικὰ Ἔργα, τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βασιλικὸν Ναυτικόν, τοὺς Σιδηροδρόμους καὶ λοιπὰς ἰδιωτικὰς καὶ δημοσίας τεχνικὰς ἐργασίας.

Ἡ ἐν αὐτῇ ἐκπαίδευσις βασίζεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καθωρισμένον Πρόγραμμα Μηχανικῶν Σχολῶν καὶ εἰς ἀναλόγα Προγράμματα καὶ Κανονισμοὺς τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἡ Σχολὴ περιλαμβάνει πέντε τάξεις καὶ λειτουργεῖ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ἐπὶ δίωρον καὶ τρίωρον καθ' ἑκάστην.

Ὡς μαθηταὶ τῆς Σχολῆς γίνονται δεκτοὶ οἱ ἐργαζομενοι εἰς τὰ Μηχανουργεῖα. Ἐκ τούτων ἐγγράφονται, κατόπιν ἐξετάσεων, εἰς μὲν τὴν πρώτην τάξιν οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον ἑξαταξίου Δημοτικοῦ, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τάξιν οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν τοὐλάχιστον πρώτης ἑξαταξίου Γυμνασίου

Ἐξαιρετικῶς ὅμως κατὰ τὸ πιρὰν πρῶτον σχολικὸν ἔτος θέλουσι γίνῃ δεκτοὶ καὶ οἱ ἑξῆς: Εἰς τὴν πρωτην τάξιν οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν τετάρτης τάξεως Δημοτικοῦ καὶ ἐργασίαν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον εἰς Μηχανουργεῖον. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν τε ἀρίης τάξεως Δημοτικοῦ καὶ ἐργασίαν δύο τοὐλάχιστον ἐτῶν εἰς Μηχανουργεῖον. Εἰς τὴν Τρίτην τάξιν οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον ἑξαταξίου Δημοτικοῦ καὶ ἐργασίαν Μηχανουργείου ὑπὲρ τὴν τριετίαν Πάντες δὲ κατόπιν ἐξετάσεων καὶ ἀποφάσεως τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τῆ Σχολῆς.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς εἶνε ἀπηλλαγμένοι διδάκτρων. Πληρώνουσι μόνον ὡρισμένα δικαιώματα ἐξετάσεων, ἐγγραφῆς καὶ σχολικῶν τίτλων.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ φοιτήτωσιν εἰς τὴν σχολὴν δέον νὰ προσέρχωνται ἵνα λαμβάνωσι λεπτομερειακὰς πληροφορίας εἰς τὰ προσωρινὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς (Γραφεῖα Πανμηχανικῆς Ἑνώσεως, Ἐγνατίας 41) καθ' ἑκάστην 10 π.μ.—1 μ.μ. καὶ 5—8 μ.μ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 14)11)36
Ἐκ τοῦ Γραφ. τῆς Σχολῆς

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΔΥΟ ΚΥΨΕΛΩΝ

Ὁ Μελισσοκομικὸς Συνεταιρισμὸς Πολυγύρου ἀνακοινοῖ ὅτι παρὰ τοῦ μελισσοφύλακος αὐτοῦ ἀνευρέθησαν δύο κυψέλαι μελισσῶν παρὰ τὴν ὁδὸν Γερακινῆς—Πολυγύρου καὶ εἰς τὴν θέσιν «Καρβουνάρ».

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἂς ἀποταθοῦν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 15)12)36
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ)σμοῦ
Μ. ΜΑΝΩΛΟΥΤΣΙΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον ἐπιβεβλημένον θεωρῶμεν ὅμως καὶ δημοσία ἐκφράσωμεν τας ἀπείρους μας εὐχαριστίας εἰς τοὺς ἀγαπητούς μας συμπατριώτας, δώσαντες χεῖρα βοηθείας διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν πατρὸς εἰς Θεσ)νίκην καὶ τοὺς ἐν γένει τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας των τὴν κηδείαν τοῦ ἀποβιώσαντος.

Ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημ. Σχολείου κ. Παπαγεωργίου διὰ τὸν ἐπικήδειον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε.

Μετὰ τιμῆς
Ἡ βαρυπενθοῦσα οἰκογένεια
Γ. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΞΕΝΟΦΩΝ. ΙΩ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ
ΚΑΨΑΛΗ 9 & ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 4
ΑΘΗΝΑΙ

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΕΝ ΑΡΝΑΙΑ

ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΖΑΜΠΟΥΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΒΑΛΤΑ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προσέβλεψε μετὰ στοργῆς πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν καὶ ἐθέσπισε νόμους καὶ ἔλαβε μέτρα σύντονα καὶ ριζικὰ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐργάτου καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου του.

Καὶ ὀρθῶς. Διότι τὸ ἐργατικὸν λεγόμενον ζήτημα λόγῳ τῆς ραγδαίας κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐξελίξεως τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας ταυτίζεται σήμερον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ κοινωνικὸ ζήτημα τοῦ ὁποίου ἄλλοτε ἦτο ἁπλῶς εἰδικὴ κατηγορία, καὶ λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς σημασίας τὴν ὁποίαν τοῦτο ἀπέκτησε ἀλλαχοῦ ἤρξαντο πρὸ καιροῦ λαμβανόμενα συστηματικὰ μέτρα διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ὀρθὴν καὶ σκόπιμον λύσιν του.

Ἀπροσωποποιεῖται ἡ ἐργατικὴ σχέσις καὶ ὑπάγεται εἰς ὡρισμένους γενικοὺς κανόνας καθοριζομένους διὰ συλλογικῶν συμβάσεων. Εἰσάγεται εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς σχέσεως τῆς ἐργασίας παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἐργοδότου καὶ ἡ θέλησις τῆς ὀργανικῆς συντεθειμένης ἐργατικῆς τάξεως (συμβούλια ἐπιχειρήσεως, ἐργατικὰ συμβούλια)

Ποινικοποιοῦνται διατάξεις τοῦ ἐργατικοῦ Δικαίου διὰ τὴν δραστικωτέραν προστασίαν τοῦ ἐργάτου καὶ θεσπίζονται πλεῖσται ὅσαι ἄλλαι διατάξεις πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξυψώσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ νομοθεσία μας ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ηὑρίσκετο εἰς ἐμβρυώδη κατάστασιν καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐτίθετο ἔκθετος εἰς τὴν Βουλιμίαν τῶν ἐργοδοτῶν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀθλιότητα τῆς ἐργατικῆς τάξεως, τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ τὴν δημιουργίαν ταραχῶν καὶ Κοινωνικῶν ἀναστατώσεων.

Ἤδη ὅμως τὰ πράγματα ἤλλαξαν ριζικῶς. Εἰς τὴν ἐξουσίαν εὑρίσκεται Κυβέρνησις ἔχουσα συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς της καὶ ἐπίγνωσιν τοῦ ρόλου τον ὁποῖον πρέπει νὰ διαδραματίζῃ τὸ σημερινὸν Κράτος εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ Κοινωνικοῦ ζητήματος. Κυβέρνησις Ἐθνική, ταχθεῖσα ὡς πρόγραμμα της τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς Ἑλλάδος ἥτις δὲν ἦτο δυνατὸν να ἐπιτευχθῇ πλήρης ἄνευ τῆς ἐπιλύσεως ὅλων τῶν προβλημάτων τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος. Κυβέρνησις ἰσχυρὰ ἥτις εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐπιδιώξεών της δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καμφθῇ πρὸ οἱασδήποτε ἄλλης ἀντιρρόπου δυνάμεως.

Καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ προέβη εἰς τὴν θεσμοθέτησιν ἐν τῇ χώρᾳ μας μέτρων ἐξαιρετικῆς σημασίας.

Καθιέρωσε διὰ νόμου τὸν θεσμὸν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων και ἐξησφάλισε διὰ νόμου εἰς τὸν μισθωτὸν τὸν ἐλάχιστον μισθὸν ἢ τὸ ἐλάχιστον ἡμερομίσθιον.

Τὸ ἐργατικὸν ἢ ἐπαγγελματικὸν Σωματεῖον θὰ συμβάλλεται τοῦ λοιποῦ μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐργοδοτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τίθενται γενικοὶ ὑποχρεωτικοὶ ὅροι (ὡς πρὸς τὸν μισθόν, τὸν χρόνον ἐργασίας, τὰ μέλλοντα νὰ ἐργασθῶσι πρόσωπα κλπ.) ὑφ' οὓς θὰ διεξάγηται ἡ ἐργασία καὶ τίθεται τέρμα εἰς τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον αὐθαίρετον ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου ρύθμισιν τῶν ζητημάτων τούτων.

Ἐπὶ πλέον ἐξασφαλίζεται διὰ τοῦ ἐλαχίστου ἡμερομισθίου εἰς τὸν μισθωτὸν ἕν ἐλάχιστον ὅρον συντηρήσεως.

Ἀμφότεροι οἱ θεσμοὶ οὗτοι ἀποτελοῦν σταθμὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐλόγως ἀναμένονται ἐξ αὐτῶν ἄγλαοὶ καρποί

Εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα πρωτοβουλίᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐργασίας ἤρξαντο ἤδη ὑπογραφόμεναι συλλογικαὶ συμβάσεις καὶ ἐφαρμοζόμεναι αἱ περὶ ἐλαχίστου ἡμερομισθίου διατάξεις.

Ὑπάρχει ἀνάγκη ἀπόλυτος ὅπως τὰ μέτρα ταῦτα ἐφαρμοσθοῦν καὶ εἰς τὴν Χαλκιδικήν. Εἰς τὸν Νομόν μας δὲν ὑπάρχει ἀνεπτυγμένη βιομηχανία. Ἀλλ' ὑφίστανται Μεταλλευτικαὶ Ἑταιρεῖαι ἀπασχολοῦσαι χιλιάδας ἐργατῶν και εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτὰς πρέπει νὰ ὑπογραφοῦν μεταξὺ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν σωματείων τῶν ἐργατῶν συλλογικαὶ συμβάσεις αἵτινες νὰ ρυθμίσωσι τοὺς ὅρους καὶ τὰς συνθήκας τῆς ἐργασίας τῶν μεταλλωρυχῶν εἰς τὰ Μεταλλεῖα Κασσάνδρας, Γερακινῆς, Βάβδου κλπ.

Ἐπὶ πλέον δὲ νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπαρεγκλίτως οἱ νόμοι περὶ ἐλαχίστου ἡμερομισθίου.

Ἔχομεν δυστυχῶς πληροφορίας ὅτι εἰς τὰς Μεταλλευτικὰς ἐργασίας Χαλκιδικῆς δὲν τηροῦνται οἱ ἐργατικοὶ Νόμοι οἱ κείμενοι διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐργατῶν, ὅτι ἡ Ἑταιρεία Λευκολίθου Γερακινῆς φερ' εἰπεῖν δυστροπεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ ἀπολύτως τὸν Νόμον περὶ ἐλαχίστου ἡμερομισθίου τῶν ἐργατῶν καὶ ἀπολύει τῶν ἐργασιῶν της τοὺς ἔχοντας τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν συσσωμάτωσιν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως.

Ἀλλ' εὐτυχῶς ὑπάρχει εἰς τὴν ἀρχὴν Κυβέρνησιν ἥτις τοιαύτας παρεκκλίσεις ἀπὸ τοῦ προγράμματός της ὄχι μόνον δὲν ἀνέχεται ἀλλὰ καὶ πατάσσει. Εὐτυχῶς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ εὑρίσκεται ἄνθρωπος μὲ ἐγνωσμένα φιλεργατικὰ αἰσθήματα, μὲ πρωτοβουλίαν καὶ μὲ ζωήν, ἱκανὸς νὰ ὁδηγήσῃ τὰς Ἑταιρείας εἰς τὴν εὐθεῖαν.

Νὰ ὑπογραφοῦν λοιπὸν συλλογικαὶ συμβάσεις διὰ τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας εἰς Χαλκιδικὴν καὶ νὰ ἐφαρμοσθοῦν αὐστηρῶς αἱ περὶ κατωτάτου ἡμερομισθίου Διατάξεις τοῦ Νόμου.

Ὁ Νομάρχης μας κ. Κορφιωτάκης ἔχει τὸν λόγον,

ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΔΟΚΙΜΩΝ ΥΠΕΝΩΜΑΤΑΡΧΩΝ

Προσκαλεῖ

τοὺς ἰδιώτας τοὺς ἐκπληρώσαντας ἐν τῷ Στρατεύματι ἢ τῇ Χωροφυλακῇ τὰς στρατιωτικάς αὐτῶν ὑποχρεώσεις, κεκτημένους ἀπολυτήριον Γυμνασίου, Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης Δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ἰσοτίμου πρὸς Γυμνάσιον Σχολῆς, ἡλικίας δὲ οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 25 ἐτῶν συμπεπληρωμένων τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1937 τουτέστι τῶν κλάσεων 1933, 1934, καὶ 1935, ἤτοι γεννηθέντας κατὰ τὰ 1912, 1913 καὶ 1914 καὶ ἐπιθυμοῦντας να συμμετάσχωσι τῶν πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Β' Τμῆμα Σχολῆς Χωροφυλακῆς ἐξετάσεις ὡς δόκιμοι ὑπενωμοτάρχαι,

ὅπως ὑποβάλλωσι

μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς μέσω τῶν οἰκείων ὡς ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των Διοικήσεων Ἀξιωματικοῦ Χωρ)κῆς ἰδιόχειρον αἴτησιν χαρτοσημασμένην δεόντως περὶ κατατάξεως καὶ συμμετοχῆς των εἰς τὸν διὰ τὸ Β'-Τμῆμα τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς εἰσιτήριον διαγωνισμον, συνταχθησομένην ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ Ἀξιωματικοῦ (ὑπόδειγμα 4 Κανονισμοῦ Στρατ. ἐν τῇ Χωροφυλακῇ)

Ἅπαντες δέον νὰ ὦσιν ἄγαμοι καὶ νὰ ἔχωσιν ἀνάστημα τοὐλάχιστον 1.63 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου ἄνευ ὑποδημάτων, ἕκαστος δὲ δέον νὰ συνυποβάλῃ μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεώς του καὶ τὰ ἑξῆς πιστοποιητικὰ δεόντως χαρτοσεσημασμένα ἤτοι:

1) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος ἐν ᾧ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι εἶναι ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων καὶ ὅτι εἶναι ἄγαμος ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων.

2) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τὴν ποινικὴν αὐτοῦ κατάστασιν ἐκ τοῦ Ποινικοῦ μητρῴου τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ἐξ ἧς κατάγεται.

3) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου ἐν ᾧ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις του ἢ ὅτι οὐδεμίαν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει ὡς υἱὸς πολυτέκνου ἢ προστάτης οἰκογενείας, ὅτι δὲν ἀπελύθη ὡς σωματικῶς ἀνίκανος ἢ βοηθητικός, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει στρατολογικὴ αὐτοῦ μεταβολή.

4) Τὸ ἐκ τοῦ στρατεύματος ἢ τῆς Χωρ)ῆς ἀπολυτήριόν του (φύλλον πορείας) καὶ

5) Τὸ ἐνδεικτικὸν τῶν σπουδῶν του ἤτοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου, Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης Δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ἰσοτίμου πρὸς Γυμνάσιον Σχολῆς ἢ σχετικὸν ἀποδεικτικόν.

Οἱ προϋπηρετήσαντες καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ὑποχρεοῦνται να συνυποβάλωσι καὶ τὸ σχετικὸν περὶ τῆς ἀπολύσεώς των ἔγγραφον.

Ἅπαντες δέον νὰ ἔχωσι ἀπολυθῇ ἐκ τοῦ στρατεύματος ἢ τῆς Χωρ)κῆς μὲ διαγωγὴν τοὐλάχιστον καλήν.

Ὁ εἰσιτήριος διὰ τὸ Β' Τμῆμα τῆς Σχολῆς διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῇ εἰς τὰς ἕδρας τῶν οἰκείων Δ)σεων Χωρ)κῆς τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1937, τοῦ σχετικοῦ προγράμματος καθορισθησομένου διὰ σχετικῆς πρὸς τοῦτο διαταγῆς ἡμῶν ἐν καιρῷ.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξετασθήσονται ἐγγράφως:

1) Εἰς ἔκθεσιν ἰδεῶν ἐπὶ Γενικοῦ ζητήματος, ἡ ... ἡ σαφήνεια ἡ ἀπόδοσις, ἡ ὀρθογραφία καὶ τὸ εὐανάγνωστον ἀποτελοῦσι τὸν βαθμὸν τῶν Γραμματικῶν αὐτῶν γνώσεων.

2) Εἰς θέμα τῶν τεσσάρων πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς ἐπὶ τῶν ἀκεραίων, κλασματικῶν καὶ δεκαδικῶν ἀριθμῶν καὶ

3) Εἰς θέμα ἐκ τῆς Γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων θέλει καθορισθῇ διὰ σχετικῆς διαταγῆς πρὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ.

Πᾶσα καθ' ὑπέρβασιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἢ ἐλλειπῶς ὑποβληθησομένη αἴτησις ἀπορριφθήσεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς.

Δια πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς πᾶσαν Διοίκησιν Ἀξιωματικοῦ Χωροφυλακῆς.

ΠΕΝΘΗ

Εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐν Ν. Πλαγίοις ὁ συμπολίτης μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΑΚΗΣ
Ἐτῶν 26

Ὁ μεταστὰς ἐτύγχανε ταμίας τοῦ Πιστ. Συνεταιρισμοῦ Ν. Πλαγίων προσφέρας τὰς ὑπηρεσίας του εὐσυνειδήτως εἰς τὴν Κοινότητά μας.

Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν, εἰς δὲ τὸν ἐκλειπόντα γαῖαν ἐλαφράν.

Ἐν Ν. Πλαγίοις τῇ 15]12]36
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΘΡΑΣΙΒΟΥΛΟΣ ΤΟΠΟΥΖΗΣ

Ο κ. ΓΕΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Προχθὲς τὴν Κυριακὴν ὁ ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς κ. Τσίπουρας ἐπεσκέφθη τὰς κοινότητας Λάκκωμα, Ν. Καλλικράτειαν καὶ Σχολάριον. Αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ τῶν τριῶν αὐτῶν χωρίων ὑπέβαλον εἰς τὸν κ. Γενικὸν Διοικητὴν αἰτήσεις σχετικῶς μὲ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ προέβη εἰς διαφόρους συστάσεις καὶ ὑποδείξεις ὁ κ. Τσίπουρας. Οἱ κάτοικοι τῶν τριῶν αὐτῶν χωρίων ἐπανηγύρισαν ἐπὶ τῇ μεταβάσει εἰς αὐτὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ, διότι διὰ πρώτην φορὰν μεταβαίνει εἰς τὰ χωρία των Γενικὸς Διοικητής, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματά των ἐπὶ τόπου. Οἱ χωρικοὶ ἐτόνισαν εἰς τὸν κ. Τσίπουραν ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ ἰδοῦν τὸν Γενικὸν Διοικητὴν διὰ τὰ ζητήματά των, ἔπρεπε νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, νὰ παραμείνουν 3—4 ἡμέρας νὰ ἐκλιπαρήσουν τοὺς βουλευτὰς καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαραιτήτως συνοδευόμενοι νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου.

Εἰς τὸ Λάκκωμα κατὰ σύμπτωσιν ἐγένετο προχθὲς καὶ ἡ δενδροφύτευσις τοῦ χωρίου μετὰ σχετικῆς τελετῆς ὑπὲρ τοῦ πρασίνου. Ἡ τελετὴ ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ, ὅστις καὶ παρέστη εἰς ταύτην φυτεύσαι μάλιστα καὶ ὁ ἴδιος τὸ πρῶτον δένδρον μόνος του, χωρὶς νὰ βοηθηθῇ ἀπὸ κανένα. Ἐπηκολούθησε φύτευσις 1500 δένδρων ὑπο 150 μαθητῶν τοῦ σχολείου τῆς κοινότητος, ταύτης δὲ προηγήθη ἡ τελετὴ παρουσίᾳ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ἡ τελετὴ καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς δενδροφυτεύσεως ἐγένετο ἀπὸ τὸν διδάσκαλον τοῦ χωρίου κ. Ἰω. Χοντούρην.

Μετὰ τὴν τελετὴν ἐγένετο ἡ ἀπαγγελία ἐθνικῶν ποιημάτων ὑπὸ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ σχολείου. Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀπαγγελία τοῦ σχολικοῦ ὕμνου ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

Εἶτα ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς ἐδέχθη τοὺς χωρικοὺς οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπευφήμησαν καὶ τὸν ἐξητωκραύγασαν μὲ εἰλικρινῆ αἰσθήματα χαρᾶς καὶ συγκινήσεως, διότι τὸν ἔβλεπον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Τῆς ἰδίας θερμῆς ὑποδοχῆς ἔτυχεν καὶ ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς καὶ εἰς τὰς κοινότητας Ν. Καλλικρατείας καὶ Κάτω Σχολαρίου, ὅπου μετέβη.

Εἰς τὸν κ. Νομάρχην Χαλκιδικῆς ἀπεστάλη, ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου Λακκώματος, πρόσκλησις μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως τιμήσῃ τὴν ἑορτήν των.

Ὁ κ. Νομάρχης εὑρισκόμενος εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὰ χωρία τῆς Χαλκιδικῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ, ὡς ἐκ τούτου ἀπέστειλε προχθὲς τὸ κάτωθι ἔγγραφον.

Πρὸς
Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ
Σχολείου Λακκώματος
Λάκκωμα

Ἐπιστρέψας σήμερον ἐκ περιοδείας ἀνὰ τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ ἐκφράζω τὴν λύπην μου διότι δὲν ἠδυνήθην ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ παραστῶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πρασίνου τὴν ὀργανωθεῖσαν εἰς τὸ Σχολεῖον σας τὴν 20ην τρέχοντος καὶ διὰ τὴν ὁποίαν συγχαίρω ὑμᾶς καὶ παρακαλῶ, ὅπως δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν πρόσκλησιν σας ταύτην

Ὁ Νομάρχης
Β. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ἀνακοινοῦμε ὅτι ἀπὸ τῆς 23ης τρέχοντος μέχρι τῆς 6ης Ἰανουαρίου θέλει ἰσχύει ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐπικόλλησις τῶν γραμματοσήμων «Προστασίας φυματικῶν», εἰς τὰς ἀκολούθους κλάσεις.

Δεκάλεπτον γραμ. Διὰ τὰς ἐπιστολάς, δελτάρια, ἔγγραφα ὑποθέσεων, ἔντυπα, δεῖγματα ἄνευ ἀξίας.

Εἰκοσάλεπτον γραμ. Διὰ τὰ συστημένα, ἐπιταγὰς καὶ κατεπείγοννтα.

Πενηντάλεπτον γραμ. Διὰ τὰ δέματα.

(Ἐκ τοῦ Ταχυδρομείου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατὰ τὴν 29ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. γενομένων ἐκλογῶν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Πολυτέκνων Χαλκιδικῆς (Πολυγύρου) ἐξελέγησαν: Πρόεδρος ὁ κ. Δημ. Φυτούλης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰωάν. Σφυρῆς, Ταμίας ὁ κ. Ἰωάν. Γ. Τσίκουλας, Μέλη δὲ οἱ κ. κ. Νικ. Ἀθ. Τσακνῆς, Γεώργιος Στέφανος, Γεώργ. Τσίγκας καὶ Γεώργ. Κυρκούδης, Γραμματεὺς ὁ κ. Χρ. Δούκας.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 20)12)36
Ὁ Πρόεδρος
Συλλόγου Πολυτέκνων
ΔΗΜ. ΦΥΤΟΥΛΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ὁ κ. Στέφανος Ἀθ. Κότσιανος τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27ην τρέχοντος ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Στεφάνου δὲν ἑορτάζει λόγῳ πένθους.

—Δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ὁ κ. Χρῖστος Σάλτης.

Η ΤΟΜΗ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΤΗΣ ΚΑΣ)ΔΡΑΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐπεραιώθη ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Ν. Ποτιδαίας καὶ περὶ ὥραν 7 30′ ἀκριβῶς τὰ ὕδατα τοῦ Θερμαϊκοῦ ἡνοῦντο μὲ τὸν Τορωναῖον.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Χαλκιδικῆς. Ἡ δὲ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὁποίας συνετελέσθη ἀποκτᾶ ἕνα ἐπὶ πλέον τίτλον ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ τοῦ Νομοῦ μας.

Τὸ ἔργον θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν μετὰ τρίμηνον περίπου ὁπότε θέλουν λήξει αἱ ἀρξάμεναι ἐργασίαι τῆς ἐκβαθύνσεως καὶ τῆς διευρύνσεως τῆς τομῆς.

Εἶναι αὐτονόητος ἡ σημασία καὶ ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου τούτου διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὴν ναυτιλίαν. Ἀπὸ τοῦδε ἀκόμη οἱ ναυτιλλόμενοι ἐζήτησαν ὅπως τοὺς ἐπιτραπῇ ἡ χρησιμοποίησις τῆς τομῆς πλὴν ὅμως τοῦτο δὲν καθίσταται σήμερον ἐφικτὸν ἐφικτὸν ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι τῶν βυθοκόρων.

Ἡ μὲ τὴν Κασσάνδραν τακτικὴ συγκοινωνία ἐξυπηρετεῖται σήμερον διὰ πορθμείου ἐγκατασταθέντος ἤδη ἀλλ' ὄχι εἰς τὴν ὁριστικήν του θέσιν.

Σκέψις περὶ γεφύρας εἰς τοῦ παρόντος δὲν γίνεται.